

Sperante si certitudini ... Tratamentul cu generice chiar functioneaza!! cititi aventurile unor bolnavi ce au ajuns la capatul lumii si au luat medicamentele ... rezultatele sunt naucitor de bune !!!!!

Povestea Laurei Mihailescu

(43 de ani, F2, fără tratamente anterioare, scrisă de soțul ei, Mihai)

Contact: *adresa de mail:* mmisu120000@yahoo.com ;

tel: 0773.743.831.

"Dupa socul primirii vestii ca sotia mea este infectata cu virusul hepatitei C a urmat o perioada de cautari pe internet a tot ce inseamna aceasta boala crunta si tratarea ei. Sotia mea petrecea ore intregi cautand solutii si vesti noi. Aflasem deja ca acest tip de hepatita este , totusi, vindecabil 100%, cu putin noroc... Solutia pana acum a fost, peste tot, tratamentul cu Interferon si Ribavirina timp de 1 an cu efecte secundare extrem de urate.. Interferonul este un produs asemanator unui citostatic ce produce efecte de multe ori de nesuportat – dureri de cap, ameteli, greata si stari de vomă, etc. Nu mai zic de caderea parului in multe cazuri sau, mai rar, caderea dintilor. Pe langa toate acestea mai sunt si efecte psihologice, stari de depresie, atacuri de panica, chiar si tendinte de suicid ... Pe langa toate acestea, procentul de vindecare este de 40-50%, deci jumătate din pacienti se chinuie degeaba ... Acest tratament e foarte scump si costa statul cam 18.000 de euro pentru 1 an, de aceea se da dupa o aprobare in anumite comisii si "comitete" ...

*Iata ca de cativa ani ceva firme de peste ocean au reusit sa puna la punct un tratament fara acest blestemat de Interferon: se numeste **HARVONI**. Este un produs compus din 2 substante: **Sofosbuvir si Ledipasvir**. Acest tratament are o rata de vindecare de 98-100%, cu efecte secundare minime sau inexistente. Problema este ca este extrem de scump, intre 90.000 si 120.000 dolari !!!!!*

In acesti ani s-au mai descoperit si alte substante, de exemplu Daclatasvir-ul, ce inlocuieste Ledipasvir-ul cu aceeasi rata de succes, dar la fel de scump, diferenta fiind doar de numele producatorului.

Va inchipuiti frustrarea pe care o traiam stiind ca exista tratament dar fiind inaccesibil. Si a venit vestea imbucuratoare pe toate canalele TV ca statul roman negociaza cu americanii un tratament ce ar vrea sa-l aplice si la noi. Toate bune, dar pana la urma s-a dovedit ca este doar un balon de sapun, "negocierile" dureaza de 6 luni si inca nu s-au terminat, multe promisiuni si minciuni guvernamentale cu care suntem obisnuiti pana la exasperare fiind aruncate pe piata media si acum.

*Vremea trecea, dar, incet, incet, sotia mea a aflat ca deja exista tari in lume care au inceput sa produca aceleasi medicamente dar sub licenta si la preturi mult, mult mai mici... Prima tara despre care am aflat a fost Egiptul. Firma Pharco Pharmaceuticals, o firma destul de renumita si in lume, fabrica jumătate de Harvoni, adica Sofosbuvir-ul sub denumirea de **Gratisovir**, alte doua fabrici mai "locale" fabrica acelasi Sofosbuvir cu*

denumirile de **MPI Viropack** si **Grateziano**. Tot din cautarile noastre am descoperit ca este de ajuns **Gratisovir**-ul alaturi de Interferon si Ribavirina pentru un tratament de doar 12 saptamani pentru pacientii naivi (adica cei netratati anterior pentru hepatita C) sau 24 de saptamani pentru cei ce au mai fost tratati cu interferon – pentru a trata boala cu sanse 80-90%. O mare diferenta!!! Doar 12-24 saptamani in loc de 1 an si 80-90% in loc de 40-50% ...

Nu prea am mai stat pe ganduri si ne-am interesat cum putem sa procuram acest **Gratisovir**. Unii spuneau ca se gaseste direct in farmacii, altii spuneau ca este disponibil doar cu reteta si doar pentru cetatenii egipteni. Nici nu puteti sa va inchipuiti ce poate sa fie in mintea unui bolnav de hepatita C, ce ganduri ii apasa, ce senzatii de neputinta si disperare au cand traiesc aceste incertitudini... Eu sunt cel mai norocos barbat din lume, am o sotie cu capul pe umeri, dar, pana si ea incepuse sa devina nesigura si fara prea multe sperante...

Pana la urma, ne-am hotarat sa luam taurul de coarne si ne-am luat bilete de avion cu destinatia Cairo ... Am plecat cu multe sperante dar si cu multa teama ca nu vom rezolva problema ... Multe necunoscute, tremeri inclusiv de alte boli ce pot fi contactate acolo, de situatia politica, de regulile mai stricte din societatea musulmana, mai ales ca noi nu ne duceam in Sharm-el-Seikh sau Hurghada care sunt doar niste resorturi pentru turisti, noi ne duceam in inima capitalei Egiptene cu 12 milioane de locuitori...

Marea surpriza a fost ca la 3 ore dupe ce ne-am cazat deja managerul hostelului – un tip extrem de ospitalier si saritor – ne-a dus la farmacie si aveam medicamentul in mana!!! Nici nu va puteti inchipui ce bucurie am trait ... eu , pe ascuns am varsat vreo 2 lacrimi de bucurie ... Ne-am relaxat apoi cateva zile pe la piramide si intr-o minicroaziera pe Nil, apoi am venit acasa (dupa ce am avut emotii la avion ca poate ne intreaba aia ce e cu medicamentul ala in bagaj ... dar nu a fost cazul) cu pretioasa incarcatura...

In zilele imediat urmatoare am fost cu sotia la Bucuresti ca sa isi inceapa demersurile pentru dosarul medical in vederea obtinerii tratamentului cu Interferon ... I-am povestit D-lui Doctor de la Matei Bals despre acest medicament, I l-am si aratat si ne-a felicitat ca ne zbatem in acest mod ca sa ajungem la final. In fine, dosarul a fost intocmit, depus si ... cam atat, deocamdata nu am avut nici un raspuns de la Casa de Asigurari...

Totusi, sotia mea avea mari retineri in a lua acest tratament doar cu Sofosbuvir (**Gratisovir**) si Interferon, deoarece tot ar fi fost reactii adverse si sansele de vindecare nu sunt totisi 100% ... Dar in Egipt nu se fabrica si a doua substanta, fie ea Ledipasvir ori Daclatasvir.

Totul a durat cateva saptamani pana cand a reusit sa gaseasca un grup de romani pe Facebook care reprezenta o mica comunitate de bolnavi cu aceasta boala, ce deja are legaturi si membrii pe 4 continente acum. Grupul a fost initiat de doi oameni, Vlad si Petre, ambii avand ciroza deja si care s-au tratat cu Interferon si n-au avut succes. De acolo am aflat ca in Asia indepartata (India , China si Bangladesh se fabrica aceste generice (asa se numesc aceste "copii" dupa Harvoni) ce contin AMBELE substante, adica sofosbuvirul si ledipasvirul, chiar si separat, se fabrica si acolo sofosbuvir , ledipasvir sau daclatasvir. Din

momentul acela sperantele au renascut si sotia mea nici nu a mai vrut sa auda de Interferon ...

*Noii nostri prieteni, Petre si Vlad ne-au sunat si astfel am intrat si noi in comunitatea lor. Asa am aflat ca multa lume este neincredatoare in aceste copii generice dupa un medicament extrem de scump, mai ales ca pretul este cu mult mai mic, de ordinul a cateva mii de dolari fata de 90.000 – 120.000 dolari. Nu mai vorbesc de faptul ca sunt fabricate intr-o tara indepartata si cu probleme: Bangladesh. Acolo este o fabrica destul de renumita ce fabrica acum genericul Harvoni sub denumirea de **Twinvir** ce contine Sofosbuvir si Ledipasvir. Ei mai produc si separat aceste componente si , in plus, de curand produc si Daclatasvir, echivalentul Ledipasvir-ului. Datorita acestor suspiciuni in ceea ce priveste calitatea si continutul Twinvir-ului, Petre s-a zbatut mult ca prin cunostintele ce le avea in alte continente sa poata face in asa fel incat o pastila sa ajunga la un laborator de renume din Australia si sa fie testata. Rezultatul a venit dupa aproximativ 10 zile: "PERFECT MATCH"!!! Deci, toate temerile s-au evaporat, medicamentul contine exact aceleasi substante si cantitati ca si originalul Harvoni !!!*

Din acest moment, totul s-a schimbat si precipitat, sotia mea care are un spirit organizatoric extrem de puternic si este si nerabdatoare din fire a luat taurul de coarne si a convins inca 5 oameni ca nu mai este de asteptat si ca trebuie sa mergem sa le luam. Printre cei 6 sunt si Vlad si Petre, bineinteles. 2 dintre ei nu au avut cum sa mearga, dar restul ne-am luat inima in dinti si am luat biletele de avion. Bineinteles ca Petre din nou a facut toate aranjamentele in 3 tari ca sa putem avea acces la acea fabrica (mentionez ca acest medicament nu se vinde in farmacii si nu se gaseste pe piata din Bangladesh, el este destinat doar tratarii localnicilor prin programe guvernamentale, deci accesul la ele este aproape imposibil...).

La aeroportul Otopeni am avut o prima cumpana: unul dintre noi 5, distinsa doamna Liliana, avea pasaport temporar si cei de la check-in i-au spus ca nu o lasa sa se imbarce... va inchipuiti spaima, groaza dumneaei si a noastra ... pana la urma au fost de acord sa o lase in avionul catre prima escala, Atena, cu mentiunea ca acolo se poate sa aiba probleme cu cei de la Air Etihad din Emirate cu care trebuia sa zburam urmatoarele 2 zboruri pana la Abu-Dhabi si apoi Dhaka.

Odata ajunsi la Atena, cele mai sumbre presimtiri s-au adeverit, Doamna Liliana nu a mai fost lasata sa se urce in avionul urmator datorita pasaportului temporar care, desi era facut cu cateva zile in urma, nu este acceptat de companiile emirateze de zbor. Sotia mea a avut inspiratia ca inainte sa ne imbarcam sa-i propuna sa ne lase noua retetele, actele medicale si banii ca sa-i luam noi medicamentul. Nu pot sa-mi imaginez ce a simtit Doamna Liliana atunci, vazand ca e intoarsa din drum, pierzand si cei 720 de euro dati pe bilet, dar, mai important, existand posibilitatea sa nu poata sa-si procure medicamentul.

Deci, iata-ne ramasi doar 4 negri mititei (sau 4 elefanti pe o panza de paijanjen) in drumul spre misterioasa Dhaka...

In fine, dupa 37 de ore de zboruri si escale (3 avioane si escale de 9 si 17 ore) am ajuns in Dhaka, capitala Bangladesh-ului. Emotii la viza, trebuie sa raspunzi la tot felul de intrebari unor politisti de frontiera foarte banuitori si iscoditori, apoi platesti viza si ajungi la banda de bagaje unde ai alte emotii deoarece sunt multe zboruri si multe escale si bagajul se poate rataci ...

Dupa ce am trecut de tot acest calvar, am iesit in aerul capitalei Bangladesh-ului ca sa fim preluati de masina hotelului ... Primul impact cu acel aer e de nedescris ... o caldura ciudata, un pic umeda cu particule de praf era completata de un miros ... sa-i zicem "diferit" ... ceva ce seamana cu mirosul din spatele unei macelarii intr-o zi torida de vara .... Ne-am aplicat imediat portia de Autan pe maini si gat, ne-am pus bratarile anti-tantari deoarece pericolul de malarie e mare acolo ... si va asigur ca tantarii sunt pe acolo mai multi ca localnicii. Cum avionul sosise cu aproape o ora in avans am asteptat acolo ceva timp pana Vlad cu sotia mea s-au hotarat sa roage un politai ce avea un Kalashnikov de gat sa sune la hotel... In tot acest timp am fost asaltati de ceva localnici care probabil ca cerseau ceva sau ne imbiau sa ne duca ei la vreun hotel. Nu pareau violenti, dar insistau destul de mult in cererile lor. In sfarsit a venit si masina sa ne preia - un minivan cu 8 locuri. Imediat ce a iesit din aeroport am inceput sa pun frane din reflex, mai ales ca acolo se circula pe partea stanga, la fel ca in Anglia, dar stilul lor de condus e haotic, abia respecta sensul de circulatie, trec pe rosu, pietonii ocolesc masinile, nu invers. Am vazut si primele "3 wheeler-e" un fel de motociclete cu 3 roti carosate cu ceva grilaje metalice, toate verzi si toate in pragul colapsului, ceva in genul celebrelor Tuk-Tuk din Thailanda. La noi nici la fier vechi nu le-ar accepta. Apoi, pe masura ce am intrat mai mult in oras, am dat si de ricsele lor trase de biciclete care sunt enorm de multe si de colorate ... Noroc ca hotelul e la 5-6 minute de aeroport ...

La hotel o mini-surpriza ... am platit in afara de pretul de pe booking inca 25% taxe ... apoi am intrat in camere. Hotelul este surprinzator de curat si confortabil, merg toate, wireless-ul si aerul conditionat, apa calda este ok.

Va inchipuiti ca in prima noapte am dormit ca pruncii dupa 37 de ore de calatorie. Trebuia sa ne odihnim pentru ca a doua zi aveam foarte multe de facut ca sa rezolvam cu bine totul. Abia daca am apucat sa facem dus, aproape am adormit sub jetul apei...

A doua zi am inceput-o cu micul dejun de la hotel, unul ce se voia "suedez" dar era mai mult spartan ... ceva pachetele de unt, ceva cuburi de dulceata, niste felii de paine si omleta sau ou fiert.

A venit si momentul sa ne intalnim cu persoana de legatura din Bangladesh, trebuie sa schimbam si dolarii pentru ca fabrica nu primeste decat moneda lor locala - taka -. Stiam ca trebuie sa mergem cu el maxim 2 persoane sa schimbam la cineva, acolo casele de schimb sunt rare si pozitionate in locuri cam dubioase... Aici am avut, cel putin eu, prima mare emotie, am constatat ca omul venise cu inca cineva si cu soferul, iar dupa ce ne-am urcat in masina, au clantanit inchiderea centralizata si au pornit repede ... Inchipuiti-va ce am crezut eu cand am vazut asta, aveam la noi dolarii pentru 6 doze de tratament, si eram doar noi doi in masina cu 3 localnici... Imi treceau tot felul de ganduri prin cap, ma uitam

dupa clanta din interior ca sa pot sari la nevoie ... Cred ca au fost cele mai stresante 10 minute din viata mea, inghetasem.... Dupa vreo 10 minute, am inceput sa vorbim cu ei si m-am mai linistit, erau foarte volubili si amabili si l-am vazut si pe Vlad ca era linistit, el vorbea cu cateva minute inainte de a ne sui in masina si stia tot, dar eu nu ... M-am linistit de tot cand am vazut ca am ajuns chiar la sediul fabricii. Traficul nu a fost foarte intens deoarece am nimerit in Bangladesh intr-o zi de sarbatoare si nu lucra nimeni. Cei de la fabrica au venit acolo special pentru noi de acasa, la fel si cel cu schimbul valutar. Asta multumita lui Petre care a facut posibila aceasta intalnire cu ajutorul unui prieten medic din Thailanda. Dupa efectuarea schimbului am intrat in depozitul fabricii si am intrat in posesia baxului plin de cutiile cu Twinvir, dar nu inainte de a prezenta retetele romanesti obtinute cu mare greutate, deoarece medicii de la noi se codesc sa le elibereze pentru medicamente inexistente in Romania.

Bucuria de dupa achizitionare a fost de nedescris, pe rand, eu si Vlad tineam cutia aia si ne pozam cu ea, cu cei de la fabrica, cu omul nostru de legatura, cu paznicii, cred ca eram in stare sa ne pozam cu tot Bangladesh-ul... in sfarsit stiam ca sotia mea e pe drumul cel bun al vindecarii!

Am ajuns inapoi la hotel cu aceeasi masina si nu va inchipuiti ce fete aveam toti acolo cand ne uitam la ele si nu ne venea sa credem ochilor. Aveam sansa vindecarii in mainile noastre! Dupa ce am platit soferului o suma frumusea si omului de legatura comisionul lui deloc de neglijat, ne-am dus in camera sa impartim "prada" ... ne purtam cu ea cu mare grija, le-am impachetat si le-am bagat in bagaje. A urmat o dupa-amiaza de pseudo-shopping la un Mall din Dhaka unde majoritatea produselor erau mai scumpe decat la noi, desi ei au salarii de 1-2 dolari / zi ... Am platit pe taxiuri mai mult decat pe ce am cumparat in afara de 1 troller ce a trebuit sa-l cumparam ca sa putem lua cu noi si medicamentele pentru Doamna Liliana.

Povestea mea se opreste aici, nu mai sunt chestii interesante de povestit (in afara, poate, de stresul de la bagaje, vama, etc. si cel din Otopeni de la banda cu bagaje...)

Morala acestei povestiri este ca nu este deloc usor sa procuri aceste medicamente, dar, daca iti doresti cu adevarat, totul e realizabil. Stiu ca inca sunt multi neincredatori, stiu ca poate din afara pare mai usor, dar va asigur ca nu este deloc asa. Mai stiu ca sunt destui care asteapta sa vada ce se intampla cu cei 6 pionieri in tratarea virusului cu Twinvir si apoi se arunca in incercarea de a le procura. Pentru acestia din urma am un singur mesaj: invingeti-va teama si prejudecatile si incercati sa faceti pasul asta cu orice risc vi s-ar parea ca exista!

Acestea fiind spuse si povestite, sa trecem acum la partea buna a lucrurilor... Toti cei 6 pacienti si-au facut analizele inainte de inceperea tratamentului, inclusiv viremia, iar dupa 12-14 zile unii din ei si-au refacut aceste analize. Rezultatele sunt naucitor de bune: Indicatorii hepatici si-au revenit la TOTI la normal, iar viremiile au scazut la 3 din ei la aproape nedectabil.

Sotia mea a pornit cu 495.000 UI/ml iar ieri a facut si ea din nou viremia si .....

Synevo Romania SRL
Laboratoarele Bucuresti
 dr. Calistrat Grozovici 6/Floa 1-4, 7000 Bucuresti
 Telefon: 021.316.21.65 (6,7)
 Tel./fax: 021.316.21.60
 Site: www.synevo.ro; Cod doc: F01-PG-15 v1.0

Inregistrat la:
Buc - Receptie Pitesti 2
 Telefon: 021.9666
 Fax: 021.407.07.00 – int. 422
 Adresa: Str. Teuleanu nr. 5

Buletin de rezultate

Nume pacient: **Mihailescu**
 Prenume pacient: **Laurentia**
 Data nasterii: 20/02/1972
 CNP: 2720220034969
 Varsta: 43 ani 8 luni
 Sex: F
 MRN:
 Adresa:
 Data recoltarii: 13/11/2015 7:21

Contract: FFS Contract

Cod de bare: **24317759**
 Data inregistrarii: **13/11/2015**
 Numar cerere: **31009804136**
 Recoltat: **Internal**
 Punct de recoltare:
 Adresa:
 Data rezultat: **18/11/2015**

Valori in afara limitelor admise
 pentru varsta si sexul respectiv

Denumire	Rezultat	UM	Interval de referinta
----------	----------	----	-----------------------

Biologie moleculara

LC **ARN viral hepatita C (cantitativ)**

Plasma EDTA / Real-time PCR (TaqMan) versiunea 2

ARN-VHC

< 15 U/ml

Nedetectabil

Limita de detectie a metodei de lucru in
 domeniul de linearitate (masurabil) este
 de 15 UI/mL.

ARN-VHC (exprimare logaritmica)

< 1.18 log UI/mL

Nedetectabil

Comentariu

Mentionam ca analizorul a indicat o valoare foarte mica sub limita inferioara a domeniului de linearitate:

Medic de laborator

LC - Laborator Central, str. Industriilor nr.25, Chiajna

Rezultatele se vor interpreta in context clinic de catre medicul trimittator.

* Examinarile marcate nu sunt acoperite de acreditarea RENAR

Opiniile si interpretarile continute de prezentul raport nu sunt acoperite de acreditarea RENAR.

VICTORIEEEEE!!!! Prima viremie nedetectabila!!! - dupa doar 17 zile de tratament -

Laura este prima din cei 6 care a aruncat viremia la cos! Nici nu puteti sa va inchipuiti cum imi tremura degetele pe taste cand scriu aceste randuri... Bravo, iubire!

Asta a fost punctul de turnura, momentul culminant... de acum vom avea in curand viremii nedetectabile pe banda, urmeaza si ceilalti. Toate nesigurantele si temerile s-au risipit acum! Nu am riscat in zadar, nu am obosit si tremurat de frica degeaba, nimic nu se poate compara cu vestea ca ai scapat de blestemata asta de boala....

Urmarea, in curand, la care voi adauga si alte rezultate si vesti la fel de bune..."